

CHIẾN TRANH ĐÃ CƯỚP ĐI NHỮNG NGƯỜI BẠN ĐỒNG MÔN THÂN THIẾT CỦA TÔI

NGUYỄN VĂN BÌNH

Biển có 30-4-1975, ngày Cộng Sản Bắc Việt cưỡng chiếm Miền Nam VN thân yêu đến nay đã xảy ra 42 năm qua, nhưng muôn vàn đau thương vẫn còn ghi đậm nét, không phai mờ trong tâm hồn của hàng triệu con dân Việt Nam ở trong nước lẫn ở hải ngoại.

Nhân Hội Ngộ Mùa Thu Luật Khoa Kỳ VIII do Gia Đình Luật Khoa Bắc Cali. tổ chức tại San Jose vào ngày 8-10-2017 đã là niềm cảm xúc để tôi hồi nhớ lại những người bạn đồng môn thân thiết đã mất của tôi, chỉ vì cuộc chiến dã man do CSBV phát động đã cướp đi sinh mạng của họ.

Tôi xin kể lại những ngôi trường thân yêu mà tôi đã học qua và cũng là nơi đã đem đến cho tôi nhiều người bạn tốt thân thương mà tôi khó quên được họ.

1- TRƯỜNG CẤP TIẾN VÀ BẠN NGUYỄN THẾ MƯỜI:

Trường Cấp Tiến là trường Tiểu Học và Trung Học Đệ Nhất Cấp, tọa lạc trên đường Ngô Tùng Châu, gần chợ Bà Chiểu, Gia Định. Ngôi trường do Gs Thành làm hiệu trưởng là một

người nhân hậu, rất yêu mến học sinh và gồm nhiều thầy như thầy Xuân Tước, thầy Giàu, thầy Tùng, thầy Quế v.v.. và các cô như cô An, cô Thu, cô Hương v.v.. yêu nghề và rất tận tình dạy dỗ cho các học sinh.

Vì gia đình của tôi ở gần chợ Bà Chiểu nên Ba Mẹ tôi đã gởi tôi đến trường Cấp Tiến để học. Tôi vào trường từ năm 1955 ngay từ lớp Ba bậc tiểu học và rời trường năm 1963 sau khi học hết lớp Đệ Tứ. Sau khi đậu trung học Đệ Nhất Cấp hạng Bình Thứ, tôi ghi danh vào trường trung học Chu Văn An.

Với thời gian học 8 năm, hàng ngày cắp sách đến trường, nên tôi đã được hầu hết các thầy cô rất thương yêu, có nhiều bạn hiền thân thiết.

Ở đây, tôi chỉ nêu ra tên các bạn trai đã cùng học với tôi tại trường này và sau đó họ đã không may tử trận khi gia nhập vào quân đội.

Bạn Nguyễn Thế Mười: Anh xuất thân trong một gia đình nghèo, quê ở Gò Công. Gia đình anh ở trong một ngõ hẻm trên đường Ngô Tùng Châu, gần trường Cấp Tiến. Sau khi đậu Trung Học Đệ Nhất Cấp và Tú Tài I, anh đã tình nguyện nhập ngũ vào trường Bộ Binh Thủ Đức vào năm 1965 nhằm có việc làm phụ giúp cho Ba Mẹ

Trong thời gian huấn luyện, những ngày có phép, anh thường mặc bộ quân phục trường Bộ Binh Thủ Đức đến thăm tôi, vì anh còn độc thân và cũng vì quý mến tôi.

Bỗng nhiên, chỉ một thời gian ngắn sau khi anh ra trường với cấp bậc chuẩn úy, anh đã phải ra mặt trận chiến đấu để bảo vệ miền Nam thân yêu của chúng ta. Một hôm, người anh của anh đến nhà tôi báo tin dữ là anh đã hy sinh tại mặt trận. Đến thăm quan tài của anh khi ấy được quàn tại nhà của anh, tôi và một số người bạn cùng lớp rất buồn. Chúng tôi thương tiếc, vì anh đã từ giã các người thân trong gia đình và các bạn bè lúc anh còn quá trẻ và chưa lập gia đình. Ý nguyện nhỏ nhoi của anh là mong phụ giúp cha mẹ chỉ được trong một thời gian ngắn ngủi,

nhưng lại phải trả giá bằng sự hy sinh cả mạng sống của mình.

2- TRƯỜNG LUẬT SAIGON VÀ BẠN NGUYỄN VĂN DŨNG:

SV Nguyễn Văn Bình

Sau khi tốt nghiệp Tú tài II Ban B tại trường Chu Văn An, tôi đã ghi danh vào đại học Khoa Học ngành SPCN với hy vọng để trở thành một bác sĩ. Nhưng học được một thời gian, tôi lại ghi danh đại học Luật Sài Gòn vào năm 1967.

Bước vào trường Luật, tuy quen biết nhiều bạn, nhưng có lẽ hai người bạn thường đi học, uống cà phê và đi chơi chung với tôi là hai anh Nguyễn Văn Dũng và Nguyễn Văn Trí.

Anh Trí đậu cử nhân ban Tư Pháp vào năm 1971, may mắn vào năm 1975 đã di tản sang Mỹ. Tôi có dịp gặp Trí tại Salt Lake City có lẽ vào năm 1976, nhưng nay thì đã mất liên lạc.

Riêng **anh Nguyễn Văn Dũng** là người bạn lâu năm của tôi đã tử trận tại Cần Thơ vào năm 1974.

Dũng là bạn cùng học với tôi từ bậc tiểu học, trung học đệ nhất cấp tại trường Cấp Tiến, Gia Định. Sau đó, vì là người Nam, anh ghi danh vào trường Pétrus Ký, còn tôi ghi danh vào trường Chu Văn An.

Vào năm 1971, Dũng tốt nghiệp cử nhân Luật với ban Kinh Tế. Tôi tốt nghiệp cử nhân Luật với ban Tư Pháp. Sau đó, tôi được giáo sư Nghiêm Xuân Việt nhận đỡ đầu để đi tập sự luật sư.

Nhưng sau đó, Dũng và tôi vì lệnh tổng động viên đã phải vào trường Bộ Binh Thủ Đức

Từ trái: Lê Nghiêm Trang, Nguyễn V.Tu, Nguyễn Văn Bình, Nguyễn V.Trí, Nguyễn V.Dũng

học khóa 1/72. Trong khóa này, có khoảng 300 anh có cử nhân theo học. Rất nhiều bạn của tôi tốt nghiệp cử nhân Luật vào năm 1971 cũng đã nhập ngũ vào năm này.

Dũng và tôi được sắp xếp vào chung đại đội 12 thuộc tiểu đoàn 1. Liên đoàn A khóa sinh. Vị chỉ huy trưởng trường Bộ Binh lúc ấy là trung tướng Phạm Quốc Thuần.

Vào cuối năm 1972 thì khóa 1/72 ra trường với khoảng 1500 sĩ quan. Vì nhu cầu chiến trường sôi động, khi các tân sĩ quan ra trường lên bảng để chọn đơn vị thì không có một ngành chuyên môn nào, chỉ là các đơn vị tác chiến gồm có các Tiểu Khu và các Sư Đoàn Bộ Binh và binh chủng Biệt Động Quân. Trong đại đội 12 khoá sinh của tôi, anh thủ khoa chọn về binh chủng Nhảy Dù, bạn Vũ Minh Chính là Á Khoa thì chọn về tiểu khu Phong Dinh (Cần Thơ). Vì đậu hạng cao, tôi cũng chọn về Tiểu khu Phong Dinh. Riêng Dũng, vì đậu thấp hơn, nên Dũng chọn về Sư Đoàn 21 BB, có bộ chỉ huy Trung Đoàn 33 tại Cần Thơ cùng với một số bạn học Luật như Dương Văn Giàu .

Sau hai năm tác chiến qua nhiều cuộc hành quân, có thể nói Dũng cực khổ và nguy hiểm hơn tôi rất nhiều. Dù Trung Đoàn 33 của Dũng đóng quân tại Cần Thơ, nhưng thường bị bổ xung đi hành quân tại Chương Thiện và Cà Mau. Sư đoàn 21 Bộ Binh thường đụng độ với những trận đánh lớn với quân chính qui của Việt Cộng.

Vào khoảng tháng 3/1974, Bộ TTM có ra một Buu Điện do Trung Tướng Đồng Văn Khuyên ký cho phép các sĩ quan có văn bằng cử nhân với 2 năm tác chiến được xin chuyển về các ngành chuyên môn và ra lệnh cho các đơn vị trưởng phải chuyển đơn cho đương sự về Bộ TTM.

Đơn xin của tôi được vị Tiểu Đoàn Trưởng, thiếu tá Phàn chấp thuận và chuyển đơn của tôi lên Tiểu Khu và từ đó chuyển về Bộ TTM. Riêng Dũng vì thiếu may mắn, đơn xin của Dũng bị vị Tiểu Đoàn Trưởng ngăn chặn không chuyển lên cấp trên.

Vào khoảng tháng 5/1974 trong một cuộc hành quân tại Cần Thơ, đơn vị của Dũng đã đụng độ ác liệt với Việt Cộng và anh đã hy sinh lúc mới 27 tuổi, để lại cô vợ vừa mới cưới không được bao lâu. Sau đó, tôi đã đưa chị T., vợ của Dũng, cũng là bạn của tôi đau khổ đi nhận xác chồng tại nhà quan ở Cần Thơ.

3/ TRƯỜNG BỘ BINH THỦ ĐỨC VÀ CÁC BẠN VŨ MINH CHÍNH, TĂNG QUỐC TIẾN.

Anh Vũ Minh Chính, người miền Trung tốt nghiệp cử nhân Vạn Hạnh, gia nhập trường Bộ Binh Thủ Đức khóa 1/72 và cùng đại đội 12 khóa sinh với tôi. Anh là một người chăm chỉ cần cù, anh tốt nghiệp Á Khoa và chọn về tiểu khu Phong Dinh cùng với tôi. Nhưng anh được phân phối đi ra một tiểu đoàn khác với tôi.

Vào đầu tháng 4 năm 1974, anh xin chuyển về làm Phân Chi Khu Trưởng ở Cái Răng, Cần Thơ. Sau đó, những lần gặp tôi, tôi có khuyên anh hãy làm đơn xin chuyển về ngành chuyên môn theo tinh thần Buu Điện của Bộ TTM. Nhưng anh cứ chần chờ chưa chịu nộp đơn xin.

Sau khi được chuyển về Saigon để học khóa 47 /HCTC tại trường Bộ Binh Thủ Đức cũ trước đây cùng với một số bạn Luật như Dương Văn Giàu, Nguyễn Huyền Bích, Nguyễn Cầu v.v. được khoảng 1 tháng, thì tôi được tin từ thiếu úy Nguyễn Văn Đồn cho biết thiếu úy Vũ

Thiếu úy Nguyễn Vạn Bình

Minh Chính đã hy sinh trong một trận đánh và bị bọn Việt Cộng dùng dao găm bằm nát xác của anh vào tháng 7 năm 1974 tại Cái Răng, Cần Thơ .

Anh Tăng Quốc Tiến là một bạn đồng môn của tôi tại trường Bộ Binh Thủ Đức, Tiến là thanh niên miền Bắc di cư vào Nam năm 1954. Anh bản tính rất hiền lành, khi vừa đậu Tú Tài I thì anh được lệnh nhập ngũ. Trong thời gian

phục vụ chung tiểu đoàn với tôi tại Tiểu Khu Phong Dinh, Tiến thường đi theo tôi chơi và phụ giúp tôi rất nhiều việc. Tôi xem Tiến như là một em trai và Tiến xem tôi như một người anh. Tiến có gia đình ở Cần Thơ, vì thế Tiến thường mời tôi và thiếu úy Đồn ăn uống cùng trò chuyện vui vẻ. Vì cùng chung một tiểu đoàn, Tiến thường đi hành quân chung với tôi tại những địa danh ở Cần Thơ và những lúc đi yểm trợ cho tiểu khu Chương Thiện. Sau này, khi tôi được chuyển về ngành Hành Chánh Tài Chánh, thì Tiến nắm chức Đại Đội Trưởng và nhiều lúc chiến đấu gian khổ và đầy nguy hiểm với Việt Cộng.

Biến cố 30-4-1975 xảy ra, Tiến bị kẹt lại và phải đi tù của Việt Cộng đến 7 năm. Trong thời gian này, Tiến bị Việt Cộng đày đoạ, lâm bệnh bấu cổ và phù thủng vì thiếu dinh dưỡng. Sau này, Tiến được đi diện H.O và người em trai sống ở San Jose bảo trợ sang Mỹ rất muộn màng.

Sang Mỹ và định cư tại San Jose, Tiến đã may mắn gặp lại tôi. Anh em gặp nhau rất mừng, Tiến kể lại cho tôi nhiều chuyện xảy ra tại quê

nhà sau ngày 30-4-1975. Vì bị bệnh bứu cổ nặng, Tiến đã phải đi điều trị, nhưng sau đó đã làm hư thận. Được thay thận sau 12 năm, thận của Tiến lại bị suy thoái và cuối cùng Tiến đã qua đời cách đây vài năm.

Nhìn lại cuộc chiến VN do Hồ Chí Minh phát động xâm chiếm miền Nam đã đem lại bao tác hại đau thương cho hàng triệu người dân cả hai miền Nam Bắc VN. Ngày nay, chúng ta đã thấy rõ những khẩu hiệu do đảng CSVN đưa là Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc chỉ là rỗng tếch mà lại càng lộ rõ bọn lãnh đạo đảng CSVN chỉ là bọn tay sai nô lệ Trung Cộng. Lãnh thổ, lãnh hải của quê hương lần lượt rơi vào tay của Trung Cộng. Đất nước sau 42 năm thống nhất vẫn chưa có nền độc lập và chậm tiến. Toàn dân **bi** sống dưới chế độ công an trị, nhiều quyền tự do bị đảng CSVN tước đoạt. Tương lai của đất nước thật đen tối.

Xin Ông Trên phù hộ cho quê hương thân yêu và cho nhiều đồng bào cùng tử sĩ đã hy sinh cho cuộc chiến vì sự tự do, dân chủ và hạnh phúc cho toàn dân. Và cũng xin Ông Trên cho các bạn đồng môn thân yêu của tôi đã bị chiến tranh cướp đi sinh mạng được về cõi vĩnh hằng./.

Tháng 4 năm 2017

NGUYỄN VĂN BÌNH